

tigt, som jeg har forsøgt at faa disse Byraad til at optage i deres Politivedtægt disse Bestemmelser i Lighed med, hvad der staar i andre Politivedtægter, fordi jeg ganske vist vedkender mig den Mening, at under Strejker skulle de, der ville arbejde, beskyttes, de skulle have Lov til at være i Fred, lige saavel som de, der ikke ville arbejde, skulle beskyttes og have Lov til at være i Fred, saa længe de selv ville. Man har jo set, hvad Følgen kan blive af disse Strejkevagter. Man har set, at det undertiden fører til, at de Folk, der ville arbejde, blive fulgte hjem om Aftenen, som det hedder, og blive fulgte hjem paa den Maade, at de komme til at ligge i Sengen nogle Dage efter. Noget saadant mener jeg, man maa gøre, hvad man kan, for at forhindre, og derfor har jeg forsøgt paa at formaa de to Byraad til at optage disse Bestemmelser, men jeg er saa langt fra tilbøjelig til at kræne Kommunalbestyrelsernes Ønsker, at uagtet jeg efter den bestaaende Lovgivning uden videre kunde sætte disse Bestemmelser ind i Politivedtægterne, saa har jeg ikke gjort det, men allerede for flere Dage siden frafaldet det, idet jeg dog samtidig har gjort de paagældende Politimestre opmærksomme paa, at skulde der i Strejketilfælde blive Anledning dertil, saa have de i den gældende Lovgivning Ret til at udstede de fornødne Forbud og skaffe dem gennemførte.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) talte adskilligt om Børn og Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er til Stede i Dag. (Stemmer: Jo). Ja, jeg spørger om det, fordi det ærede Medlem i Lørdags omtalte, at han ikke vilde være til Stede, og i saa Fald vilde jeg have gemt min Omtale af denne Sag, til han kunde komme til Stede. Det ærede Medlem var, som han plejede at være — om ikke i Formen, saa dog i Realiteten — ret højt oppe og talte meget om den daarlige Behandling af Børnene, anførte enkelte Tilfælde og talte bl. a. ogsaa om, at de Børn, der anbragtes af Værgeraadene paa Opdragelsesanstalterne, underkastedes Hustugt og Prygl. Jeg skal nu ikke i alle Enkeltheder i Dag gennemgaa det ærede Medlems Udtalelser, jeg mener nemlig, at der kan rejses den samme almindelige Indvending imod det ærede Medlems Fremdragen af disse Spørgsmaal her paa Rigsdagen, som kan rettes mod alle de Rejser og Møder, som det ærede Medlem har holdt i Jylland, nemlig at det er højest urigtigt at tage en

saadan Sag op til Behandling, saa længe den er Genstand for offentlig Undersøgelse. Det ærede Medlem har jo selv i sin Tale erkendt, at Overretsassessor Schrøder er en Mand, der tager samvittighedsfuldt paa denne Sag. Det ærede Medlem ved jo bedst selv, at allerede før jeg havde modtaget nogen Klage fra ham, var Assessor Schrøder paa Vejen til Jylland for at paa-begynde denne Undersøgelse. Alligevel fandt det ærede Medlem det rigtigt at storme hele Jylland rundt og holde Møder, afhøre Børn og afhøre Folk, der havde Børn til Huse, og har ogsaa fundet det rigtigt her i dette Ting at gengive en Del af sine Resultater deraf. Jeg anser dette for at være meget urigtigt. Jeg tror, det vilde have været rigtigst at vente og se, hvad der ved den paagældende Undersøgelse, ved en nøjagtig og upartisk Undersøgelse, kommer frem. For det ærede Medlem vil dog vel ikke paastaa, at hans Undersøgelse var baade nøjagtig og upartisk. (Sabroe: Det var beedigede Vidneforhør). Det ærede Medlem taler om beedigede Vidneforhør, lad os nu først se, hvad der kommer frem som Helhed, naar denne Sag er sluttet. Jeg tror nemlig, at det ærede Medlem ved hele den Bevægelse, han har vakt, har gjort ganske overordentlig stor Skade. Jeg tror, han har bragt Uro, Forvirring og Forstyrrelse i Tusinder af Barnesind Landet over, saaledes at Børn, som høre og læse om alt dette, som tale med det ærede Medlem, til sidst hverken vide ud eller ind, og jeg tror, at det ærede Medlem har paataget sig et meget stort Ansvar ved den Maade, han har baaret sig ad paa.

Men jeg skal ikke komme videre ind paa disse Spørgsmaal, der vil blive Anledning senere til at komme ind derpaa, om ikke før, saa naar Lovforslaget om Oprettelsen af Embedet som Overinspektør for Opdragelsesanstalterne kommer til at foreligge. Jeg skal blot sige, at naar det ærede Medlem nu taler saa stærkt om disse Forhold, staar det i en underlig Modstrid mod den Stilling, det ærede Medlem indtog, da vi havde Børneloven til Behandling. Den Gang kunde det ærede Medlem ikke faa store Anstalter nok, det ærede Medlem var misfornøjet med, at der blev anlagt for faa store Statsanstalter. Den Gang stillede det ærede Medlem ikke noget Forslag om at afskaffe Prygl for Børn. Det ærede Medlem var selv med til at stille Forslag om at lægge Udarbejdelsen af Strafferegulativet i Justitsministerens Haand uden med et eneste